

Saarna Timoteuksen Jumalanpalvelusyhteisön messussa

Helluntaipäivä, 3VK *Pyhän Hengen vuodattaminen*

Virret: 125, 134, 114, 260, 318, 113

Tämän jälkeen on tapahtuva, että minä vuodatan henkeni kaikkiin ihmisiin. Ja niin teidän poikanne ja tyttärenne profetoivat, nuorukaisenne näkevät näkyjä, vanhuksenne ennusunia. Myös orjiin ja orjattariin minä vuodatan henkeni noina päivinä. Minä annan teidän nähdä merkkejä taivaalla ja maan päällä: verta, tulta ja savupatsaita. Aurinko pimenee, kuu värjäytyy vereen, ennen kuin koittaa Herran päivä, suuri ja pelottava. Mutta jokainen, joka huutaa avukseen Herran nimeä, pelastuu. Siionin vuori ja Jerusalem on turvapaikka, niin Herra on luvannut. Ne, jotka Herra kutsuu, ne pelastuvat. (Joel 3:1–5)

Kun sitten koitti helluntaipäivä, he olivat kaikki yhdessä koolla. Yhtäkkiä kuului taivaalta kohahdus, kuin olisi käynyt raju tuulenpuuska, ja se täytti koko sen talon, jossa he olivat. He näkivät tulenlieskoja, kuin kieliä, jotka jakautuivat ja laskeutuivat itse kunkin päälle. He tulivat täyteen Pyhää Henkeä ja alkoivat puhua eri kielillä sitä mitä Henki antoi heille puhuttavaksi. Jerusalemissa asui hurskaita juutalaisia, joita oli tullut sinne kaikkien kansojen keskuudesta, mitä taivaan alla on. Kun tämä ääni kuului, paikalle kerääntyi paljon väkeä, ja hämmästys valtasi kaikki, sillä jokainen kuuli puhuttavan omaa kieltään. He kysyivät ihmeissään: "Eivätkö nuo, jotka puhuvat, ole kaikki galilealaisia? Kuinka me sitten kuulemme kukin oman synnyinmaamme kieltä? Meitä on täällä partilaisia, meedialaisia ja elamilaisia, meitä on Mesopotamiasta, Juudeasta ja Kappadokiasta, Pontoksesta ja Aasian maakunnasta, Frygiasta, Pamfyliasta, Egyptistä ja Libyasta Kyrenen seudulta, meitä on tullut Roomasta, toiset meistä ovat syntyperäisiä juutalaisia, toiset uskoimme kääntyneitä, meitä on kreetalaisia ja arabialaisia -- ja me kaikki kuulemme heidän julistavan omalla kielellämme Jumalan suuria tekoja." He eivät tienneet, mitä ajatella. Ihmeissään he kyselivät toinen toiseltaan: "Mitä tämä oikein on?" Mutta jotkut pilkkasivat: "He ovat juovuksissa, makeaa viiniä täynnä." (Apt 2:1–13)

Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän.

"Ei Jumala lähettänyt Poikaansa maailmaan sitä tuomitsemaan, vaan pelastamaan sen. Sitä, joka uskoo häneen, ei tuomita, mutta se, joka ei usko, on jo tuomittu, koska hän ei uskonut Jumalan ainoaan Poikaan.

Ja tuomio on tämä: valo on tullut maailmaan, mutta pahojen tekojensa tähden ihmiset ovat valinneet sen asemesta pimeyden.

Se, joka tekee pahaa, kaihtaa valoa; hän ei tule valoon, etteivät hänen tekonsa paljastuisi.

Mutta se, joka noudattaa totuutta, tulee valoon, jotta kävisi ilmi, että hänen tekonsa ovat lähtöisin Jumalasta." (Joh 3:16–21)

Mokoma morsian ja herttainen tytär

Millaiselle morsiamelle antaisit omat poikasi aviomieheksi? Entä millaiselle sulhaselle antaisit oman tyttäresi vaimoksi jos saisit asiaan vaikuttaa?

Kunnolliselle, kauniille/komealle, hyvin käyttäytyvälle, hyvään ammattiin valmistuvalle, vastuuntuntoiselle, hurskaalle, jumaliselle, kristitylle tietysti? Tokihan me vanhemmat tahdomme lapsillemme parasta, ja siksi emme voi hyväksyä mitä hampuuksia tahansa.

Mitä ajattelisit, jos jälkikasvusi eräänä päivänä, 18 täytettyään tulisi kotiin ja kertoisi: "Isä, äiti, olen löytänyt nyt oman rakkaan ja tahdon hänen kanssaan naimisiin." "No, millainen hän on?" kysyisit tietysti. "Hän on aivan ihana", vastaa lapsesi. "Hän ajattelee aina itseään ja pyrkii käyttämään muita hyväksi. Hän kiroilee ja solvaa muita ihmisiä, käyttäytyy väkivaltaisesti ja on jopa murhannutkin joskus. Hän on kuuluisa seksisuhteistaan ja tälläkin hetkellä seurustelee myös kahden muun miehen ja yhden naisen kanssa. Minulle hän varasti kultasepältä hienon sormuksen ja valehteli ostaneensa sen." "No ei tuo kyllä kovin kivalta kuulosta. Onko hän edes kristitty?" "Kristitty? Ei, hän on saatananpalvoja ja materialisti. Hän sanoo palvovansa omaa itseään ja omaa hyvinvointiaan. Rikaskin hän sanoo olevansa, mutta minä olen kyllä maksanut kaikki huvittelumme toistaiseksi. Saanhan mennä hänen kanssaan naimisiin, saanhan äiti ja isä!"

Varmasti jokainen meistä tässä kirkossa tekisi kaikkensa estääkseen ja katkaistakseen tuollaisen perkeleellisen suh-

teen heti alkuunsa. **Kukaan** ei tahdo antaa lastaan tuollaiselle kosijalle, eihän? Onneksi tuollaisia morsiamiakaan ei liiku markkinoilla kovin paljoa. Eihän?

Kyllä molempia on olemassa. On olemassa tuollainen morsian ja on olemassa isä, joka antaa Poikansa hänen sulhasekseen. Jeesus sanoo evankeliumissa: *“Niin on Jumala maailmaa rakastanut, että antoi ainokaisen Poikansa.”* Luther pohtii tekstimme äärellä:

“Olisi ymmärrettävämpää, jos Jumalan sanottaisiin rakastaneen enkeleitä - nehän ovat herttaisia ja kallisarvoisia luontokappaleita, jotka ansaitsevatkin rakkautta. Mutta mitä on sen sijaan maailma muuta kuin suuri joukko ihmisiä, jotka eivät pelkää Jumalaa, eivät luota häneen, eivätkä rakasta, kunnioita tai kiitä häntä, vaan käyttävät väärin kaikkea luotua, häpäisevät Jumalan nimeä, halveksivat hänen sanaansa, ovat tottelemattomia, murhaintekijöitä, varkaita ja huijareita, valehtelijoita, pettäjiä, kavaluuden ja kaiken pahuuden pesiä, sanalla sanoen kaikkien käskyjen rikkojia, kaikessa nurjia ja vastahakoisia, jotka pitävät Jumalan tuimimman vihollisen, häijyn perkeleen puolta. (Lyhyt evankeliumipostilla, 2. helluntaipäivä)

Ystävä, onko sinun vaikea lukea itsesi näin kurjaan joukkoon? Luther vain kuvailee, millaista elämä on, kun kymmentä käskyä ei pidetä voimassa käytännön elämässä. Tällaiseen joukkoon sinä kuulut ja tällainen morsian sinä olet Jumalan edessä. Jaakob kirjoittaa: *“Sillä se, joka muuten kaikessa noudattaa lakia mutta rikkoo sitä yhdessä*

kohdassa, on syyppää kaikilta kohdin. Hän, joka sanoi: “Älä tee aviorikosta”, sanoi myös: “Älä tapa.” Vaikka siis et teekään aviorikosta, olet lainrikkoja, jos tapat.” (Jaak 2:10-11) Voimme jatkaa samaa logiikkaa: vaikka et tappaisikaan, olet lainrikkoja jos varastat - esimerkiksi käyttämällä tietokoneessasi luvatta ohjelmia, joita et ole ostanut. Vaikka et varastaisikaan, olet lainrikkoja, jos et kunnioita isääsi ja äitiäsi ja pidä heistä huolta. Vaikka kunnioittaisitkin vanhempiasi, olet lainrikkoja, jos teet aviorikoksen vaikkapa katsomalla nettipornoa. Vaikka et tekisikään huorin, olet lainrikkoja, jos valehtelet, levität perättömiä juoruja tai et katkaise toisen mainetta vahingoittavien tosiasioidenkaan leviämistä. Ja vaikka puhuisitkin aina vain totta ja hyviä asioita, olet lainrikkoja, jos et rakasta jokaisena elämäsi hetkenä Jumalaa ja hänen tahtoaan yli kaiken ja harhaudut näin epäjumalanpalvontaan. Voimme jatkaa listaa, mutta lienee selvää, että olemme juuri sellaisia morsiamia, joiden kanssa Jumalalla ei pitäisi olla mitään tekemistä. Luther jatkaa:

Katsos, mokomalle morsiamelle ja herttaiselle tyttärelle antaa Hän rakkaan Poikansa ja kaiken hänen kanssaan! Tämän hän tekee, vaikka hänellä olisi yltäkyllin syytä silmänräpäyksessä, heti kun kuulee maailmasta puhuttavan, jyllinällä ja leimauksella hävittää maailma perin pohjin ja paiskata se helvetin pohjattomaan syvyyteen.” (emt)

Niin on Jumala maailmaa rakastanut ja syntiä vihannut

Miksi Jumala antaa Poikansa tällaiselle maailmalle? Evankeliumi vastaa: “*Jumala on **rakastanut** maailmaa niin paljon.*” Jumala on rakastanut maailmaa, sinua ja minua, **enemmän** kuin omaa Poikaansa, koska oli valmis antamaan rakkaan lapsensa tällaiselle morsiamelle, joka lopulta tappoi hänet. Tällaisella, laskelmoimattomalla ja loppuun asti ulottuvalla rakkaudella Jumala sinua rakastaa. Rakastava Jumala ei voinut **rakkautensa tähden** jättää sinua kurjaan tilaasi, odottamaan tulevaa tuomiota, ja siksi hän lähetti Poikansa kuolemallaan pelastamaan sinut synnistäsi. Vanhempi raamatunkäännös on tässä kuitenkin tarkempi. Sehän sanoo: “*Niin on Jumala...*” Alkukieli puhuu enemmän tavasta kuin määrystä: “Jumala on rakastanut maailmaa sillä tavalla, että antoi ainokaisen Poikansa...”

“Niin on Jumala maailmaa rakastanut..” voidaan kääntää myös toiseen suuntaan: “Niin on Jumala syntiä vihannut..” Pyhä Jumala ei voinut pyhyytensä tähden jättää rankaisematta sinun syntiäsi, jolla olet rikkonut hänen pyhän tahtonsa. Siksi hän lähetti Poikansa kärsimään rangaistuksen sinun synneistäsi. Näin Jumala vihaa syntiä antamalla Poikansa, jotta morsian voisi tulla puhtaaksi ja Yljälle sopivaksi. Paavali kirjoittaa: “*Jumala näki hyväksi antaa kaiken täyteen asua hänessä sekä hänen välityksellään tehdä sovinnon ja hänen ristinsä verellä vahvistaa rauhan kaiken kanssa, mitä on maan päällä ja taivaissa. Tekin olitte ennen Jumalasta vieraantuneita ja häntä kohtaan vihamielisiä, kun elitte pahojen tekojenne vallassa. Mutta nyt hän on tehnyt*

*teidän kanssanne sovinnon, kun Kristus omassa ruumiissaan kärsi kuoleman **asettaakseen teidät pyhinä, nuhteettomina ja moitteettomina Jumalan eteen.***” (Kol 1:19-22)

Raamatun kuvissa Kristus on ylkä, joka on kihlannut itselleen morsiamen, mutta morsian ei ole koko maailma, se, josta tässä on ollut jo riittävästi puhetta, vaan kirkko, jonka Jumala on armonsa välineillä kaunistanut ja pukeutunut hääasuun. Hän tahtoo asettaa maailman pyhänä, nuhteettomana ja moitteettomana eteensä. Tämä taivaallinen hääasu on vain Kristuksen pyhyyteen, nuhteettomuuteen ja moitteettomuuteen puetulla kirkolla, siis niillä, jotka uskovat evankeliumiin. Meidän evankeliumimmehan jatkui: *Jottei yksikään, joka häneen **uskoo**, joutuisi kadotukseen, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.*

Usko on sitä, että me turvaudumme Jumalan Kristuksessa valmistamaan sovituksen, tulemme tekoinemme, ajatuksinemme ja asenteinemme Jumalan valoon ja huudamme: Minä en ole pyhä, puhdas enkä moitteeton. Tee minut sellaiseksi! Tässä uskossa meillä **on** iankaikkinen elämä. Saat siis asettaa oman nimesi maailman tilalle. Niin on Jumala _____ rakastanut, että antoi ainokaisen Poikansa, etten minäkään, joka uskon Häneen, hukkuisi, vaan minulla olisi iankaikkinen elämä.

Entäs se helluntai?

Me olemme taas saneet kuulla evankeliumia Kristuksesta. Mutta eikös tänään ollut helluntai? Pyhän Hengen vuodatamisen päivä? Miksei tässä saarnassa ole puhuttu Pyhästä

Hengestä mitään? Ja miksi ihmeessä tällainen teksti on valittu helluntain evankeliumiksi? Onkohan kirkolliskokouksella käynyt evankeliumikirjaa koottaessa vahinko? Ovatko konseptit jonkun virkamiehen pöydällä menneet väärään järjestykseen? Vai onko todella vain kysymys siitä, että luterilainen kirkko ei kerta kaikkiaan ole kiinnostunut Pyhästä Hengestä ja hänen työstään. Olemmeko jämähäneet Golgatalle emmekä osaa liikkua eteenpäin Hengen voimavaihtuksiin ja Hengen täyttämään elämään?

Kyllä tekstimme on kirkkovuodessa sillä paikalla, jolle se kuuluu. Jeesus itse puhuu Pyhästä Hengestä: “Ja kun Hän tulee, niin Hän näyttää maailmalle todeksi **synnin ja vanhurskauden ja tuomion**.(...) Hän on minut kirkastava, sillä hän ottaa minun omastani ja julistaa teille” (Joh 16:8,14). Pyhä Henki ei tullut itse itseään markkinoimaan, vaan kirkastamaan Kristusta. Hän ei tullut hämmästyttämään meitä eikä antamaan läsnäolonsa tunnetta varmuudeksemme, vaan näyttääkseen meillekin todeksi synnin, vanhurskauden ja tuomion. Hän on Kristuksen Henki, ja hän tahtoo opettaa meidät tuntemaan Kristusta, Poikaa, jonka Isä antoi, entistä paremmin. Hän tahtoo myös lähettää meidät voimassaan saarnaamaan Kristusta muille.

Me olemme nyt puhuneet synnistä ja vanhurskaudesta tässä saarnassa. Jäljellä on vielä tuomio. Jeesus sanoo: “*Joka uskoo häneen (siis Poikaan), sitä ei tuomita; mutta joka ei usko, se on jo tuomittu, koska hän ei ole uskonut Jumalan ainokaisen Pojan nimeen.*” Ihmisellä on näin kaksi vaihtoehtoa. Hän voi joko turvata Jeesuksessa tarjottuun

pelastukseen, tai hän voi jäädä sen tuomion alaiseksi, joka koko jumalatonta maailmaa odottaa.

Langennut ihminen tietää luonnostaan olevansa Jumalan tuomion alla, ja siksi niin harvat uskaltavat tulla valoon ja siksi niin monet jäävät pimeyteensä. Jeesus lopettaa puheensa: “*Sillä jokainen, joka paha tekee, vihaa valkeutta eikä tule valkeuteen, ettei hänen tekojansa nuhdeltaisi. Mutta joka totuuden tekee, se tulee valkeuteen, että hänen tekonsa tulisivat julki, sillä ne ovat Jumalassa tehdyt.*”

Niin monet jäävät pimeyteen, koska pelkäävät joutuvansa nuhdeltaviksi. Mutta mitä tapahtuukaan, kun ihminen tulee valoon? Jeesuksen anteeksiantamuksen yhteydessä käy ilmi, että ne teot, jotka meidät kaunistavat, ovat Jumalassa tehdyt! Kristuksen morsian, älä jää kainosti seisomaan varjoihin itseäsi häveten! Astu rohkeasti valoon, Jumalan armoistuimen eteen, ja kerskaa niistä teoista, jotka Ylkä on antanut sinun omiksesi! Kun elät Kristuksessa, hänen tekonsa ovat sinun ja sinun tekosi hänen. Ehtoollispöydässä voit Jumalan Hengen avulla opetella katsomaan oman syntisi pimeyteen ja syvyyteen, mutta myös ja ennen kaikkea Kristuksen armon äärettömyyteen ja kirkkauteen.